

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA	ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 72 03 63 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	SUMINISTRES "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	Mobles A R N A U Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 977 72 02 82 ULLDECONA	ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel. 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (montsià)	FINQUES 10 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 agilitat i gestió immobiliària ULLDECONA
Carnisseria Olga, s.l. AQUÍ, BONA CARNI! c/ Major, nº 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmas.com	Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 43550 ULLDECONA (Tarragona)	INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA	AGF AGF FÉNIX Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. 977 72 00 48 AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEGUANCES
BLOC Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA PAPERERIA i REGALS	R. GRAU, s.l. FERRATGES PER A MOBLES Major, 104 - Tel. 977 72 06 87 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tels. 977 72 01 89 - 977 72 06 20 - Fax 977 72 11 15 43550 ULLDECONA (Tarragona)	Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA

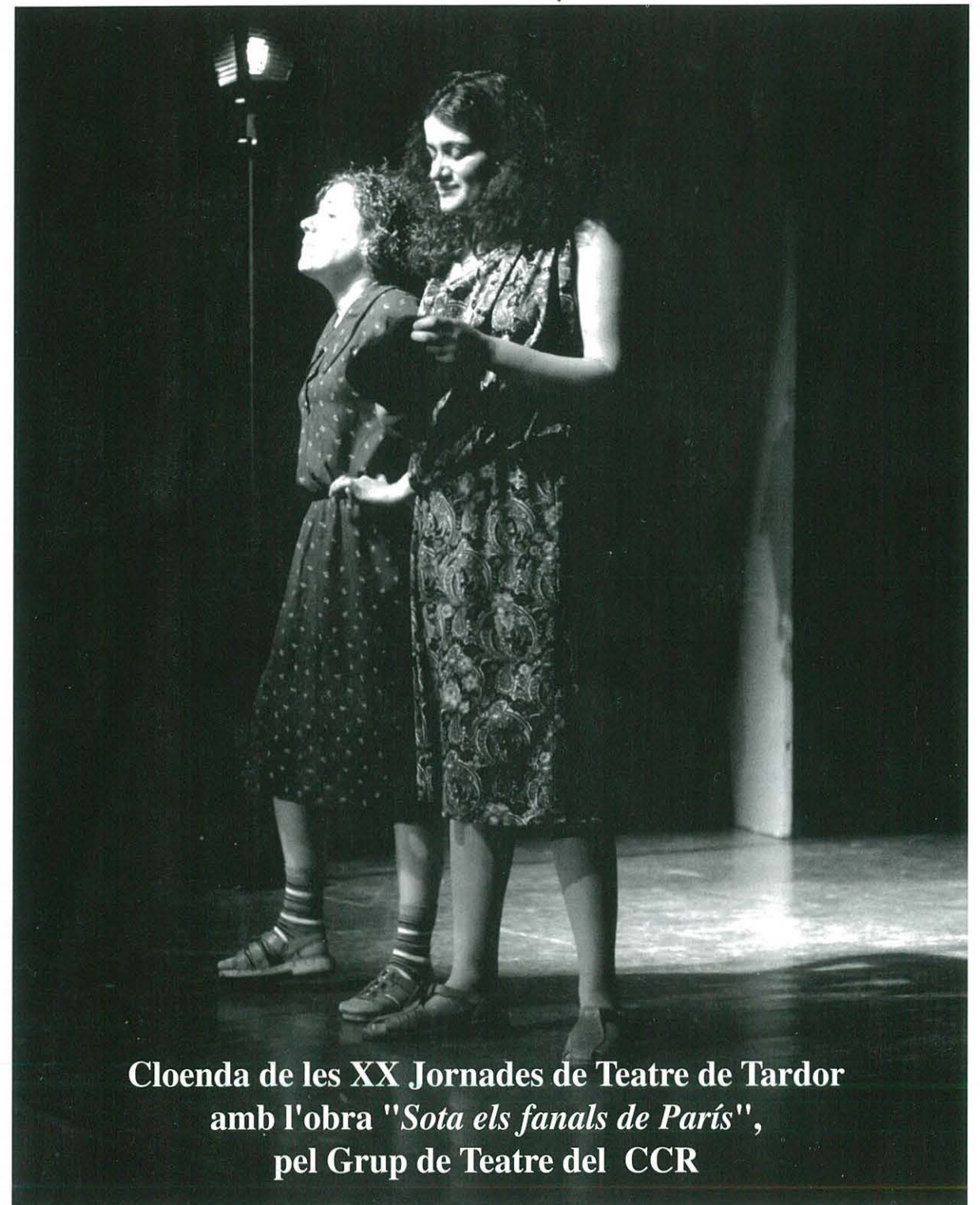

Cloenda de les XX Jornades de Teatre de Tardor

CENTRE CULTURAL RECREATIU

NOVEMBRE-DESEMBRE 2002 Preu: 1 € NÚM. 123

Cloenda de les XX Jornades de Teatre de Tardor
 amb l'obra "Sota els fanals de París",
 pel Grup de Teatre del CCR

Í N D E X

	PÀG.
- Editorial	2
- Parlem de Teatre (XVIII)	3
- Activitats del CCR	4-7
- Novetats Filatèliques	8-9
- El regne on no passava mai res	10
- Gastronomia	} 11
- Racó poètic	

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

COORDINADOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal
Lluís Fernández Tomàs
Enriqueta Sales Ferré
Jordi Reverté Vergés
Mª Cinta Caballer Meseguer

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix: gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Editorial

Acabades les XX Jornades de Teatre de Tardor, amb bon èxit de públic i amb algunes obres molt bones, el CCR enfila ja la recta amb les activitats que ens porten al final de l'any i començament de l'any nou, com són:

El II curset de pessebrisme que enguany hem dedicat a confeccionar les figures i que en anys successius pensem continuar.

Per a la festa de Reis el Grup de Joves està assajant una obreta de teatre curta, i el Grup de Teatre dels grans assagem les obres que portem en cartell per a representar-les a diversos pobles.

També hem col·laborat al Parc Infantil de Nadal, perquè com és costum del CCR, prenem part en totes les activitats culturals o de lleure que s'organitzen al nostre poble i un any més hem convocat el XXXIII Concurs de Pessebres.

El proper mes de febrer començarem el curs de català per a adults. Totes aquelles persones que hi estiguin interessades poden inscriure's adreçant-se a qualsevol membre de la Junta o trucant al telèfon **650113548**, durant tot aquest mes de gener. Esperem que tingui tant d'èxit com l'any passat.

Els avancem que estem en contacte amb els grups de teatre del Montsià i Baix Ebre per organitzar la propera Trobada de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya, que es fa tots els anys i desperta molt d'interès entre els afeccionats.

Per acabar, volem expressar el nostre agraïment a tota la gent que col·labora i fa possible la continuïtat del CCR.

Gràcies a tots.

PARLEM DE TEATRE (XVIII)

per PERE SANS

**El teatre és diferent de tot.
Cada assaig, cada funció,
Sempre hi ha una nova il·lusió.**

Pere Sans

Durant tres anys, hem parlat de teatre i hem arribat a la conclusió que el teatre és un art, i com podem utilitzar aquesta facultat que tenen les persones, millor dit, els actors i les actrius, l'habilitat de portar a terme les imitacions de la convivència de les persones, i que aquestes imitacions ens poden conduir a certs estats d'ànim que ens produeixen uns sentiments, com també idees i maneres d'actuar de les persones, però que no produeixen la mateixa intensitat ni molt menys, en el que és la visió i l'experiència de la realitat.

Del que nosaltres veiem i creiem què pot ser en l'experiència de la realitat, els actors en fan una imitació destinada que siga vista i experimentada pel públic, qui ensems, reproduïx els seus propis sentiments i les seues pròpies idees dins del seu món imaginari; per això de l'habilitat de l'actor surt la bellesa del saber fer, convertit en Art per excel·lència i, fins i tot, les mateixes passions i emocions escenificades, es poden fer servir per al domini de la realitat i trencar els prejudicis de les persones amb la seua convivència social, en la qual tothom es troba afectat, el de conformar-se amb el seu destí quan, a poc a poc, hem procurat fer comprendre que cada persona -i així hem treballat- siga el destí d'ella mateixa. La lluita ha estat i és gran per a tot art fer comprendre que només quan es renuncia a si mateix és quan es retroba un mateix.

En aquest transcurs de temps escrivint sobre teatre, hem parlat de línies que, al final, els problemes que porta l'obra queden resolts; també d'altres que no queden resolts queden el que se'n diu a l'aire, penjats; i també de problemes sense solució, de moment, perquè siguen resolts per algun atrevit, amb ganes de penetrar en el fons del problema, fer una barreja del que un espera amb el que no espera, la qual cosa és comprensible perquè sempre ha estat i és amb allò incomprendible que no s'hi està d'acord.

La barreja del mal que es fa, que diuen que el fan per un bé, els que l'aproven i els que el desaproven, aquells que gaudeixen de tot i els que res els importa. La paraula és fer Art, amb majúscula, i procurar no convertir-lo en un simple funcionari de poble, en un cap d'estat que vol aprendre a presentar-se en públic per a causar més bona impressió. Un mestre de cerimònies fa molta comèdia i, pel compte que li té,

ben feta perquè s'hi juga molt, però la veritat siga dita, tots juguen amb l'Art.

Però com tot, juga dins de les lluites socials conegudes per tots, l'objectiu és trobar-se a ell mateix, i l'actor està orgullós en representar-les, perquè almenys se sent útil a la societat per ajudar a canviar-la, que ho necessita.

Per això s'ha de procurar que entre l'escenari (actors) i teatre (espectadors) hi hagi una bona entesa, perquè l'espectador es pugui fer càrrec i comprendre tot el procés d'una obra; així entrariem en el joc d'aquell gran dramaturg francès d'idees revolucionàries, Denis Diderot, qui recomanava que el teatre es fes servir igual per a la diversió com per a instruir els assistents als espectacles. Voler només divertir és anar a cegues, entrant, la majoria de vegades, en un avorriment repetitiu d'un carrer sense sortida per ser tot massa fàcil en no haver res que cridi l'atenció i moga el públic amb uns problemes en els quals puga ser crític, dins la convivència social que l'envolta, siga en part còmica o dramàtica.

Sempre s'ha de buscar una direcció o línia on poder mirar, procurant seleccionar els fets d'acord amb algun punt de vista crític, per crear interès en tothom. La crítica és creadora en donar vida a la imaginació, i al mateix temps, predisposa que tots els implicats, actors i públic, tinguin interès en el diàleg per a canviar impressions o, fins i tot, discutir sobre el representat. Tot això precisament entra dins del joc del teatre, creant un "ambientillo" que ens dóna ganes de seguir perquè ens multiplica les emocions, només per formar part d'aquest col·lectiu que es denomina teatre.

Quan estem interpretant un personatge mai no hem de caure en el que és fàcil, dient més o menys correctament el paper que tenim assignat, com si fóssem uns simples gestors del treball com a actors, però sense saber què vol dir el missatge que intentem transmetre al públic perquè entre dins de l'argument de l'obra, sinó que hem de ser creadors construint el nostre personatge dins de la problemàtica de l'obra, o siga, ser capaços de transmetre la confiança perquè les idees que expliquem siguen millor compreses per tots els que ens escolten.

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

El Centre Cultural Recreatiu col·labora i participa en totes les activitats que s'organitzen al nostre poble i a més a més n'organitza moltes més pel seu compte. De les que ha portat a terme durant el bimestre podem destacar:

PARTICIPACIÓ EN EL CONCURS DE PAELLES EN LA FIRA DE ST. LLUC

XXXIII CONCURS DE PESSEBRES

Enguany no va ser tan participatiu com altres anys i hem de senyalar la gran qualitat del pessebre que munten el Grup de Joves de Valentins. Tots els anys guanyen el primer premi. Els felicitem pel bé que ho fan i els animem a continuar. També desitgem que els surtin competidors, tant als barris com a Ulldecona, perquè la finalitat del concurs és que l'afició al pessebrisme augmenti cada any més.

Els premiats en aquest XXXIII concurs són els següents:

CATEGORIA A

Primer premi: Josep Ramon Vives Matamoros
Segon premi: Marta Itarte Sorolla
Tercer premi: Ariadna Ortiz Serra

CATEGORIA B

Primer premi: desert
Segon premi: Sonia Fornós Villarrazo
Tercer premi: desert

CATEGORIA C

Primer premi: Marc Reverté Fornós
Segon premi: Joan Vidal Reverté
Tercer premi: Albert Royo Verge

CATEGORIA D

Primer premi: Grup de Joves de Valentins
Segon premi: Parròquia St. Lluç
Tercer premi: Rossi Millan Ripollés

CEIP "RAMÓN Y CAJAL"

Primer premi: Parvulari
Segon premi: Cicle Mitjà
Tercer premi: Cicle Superior

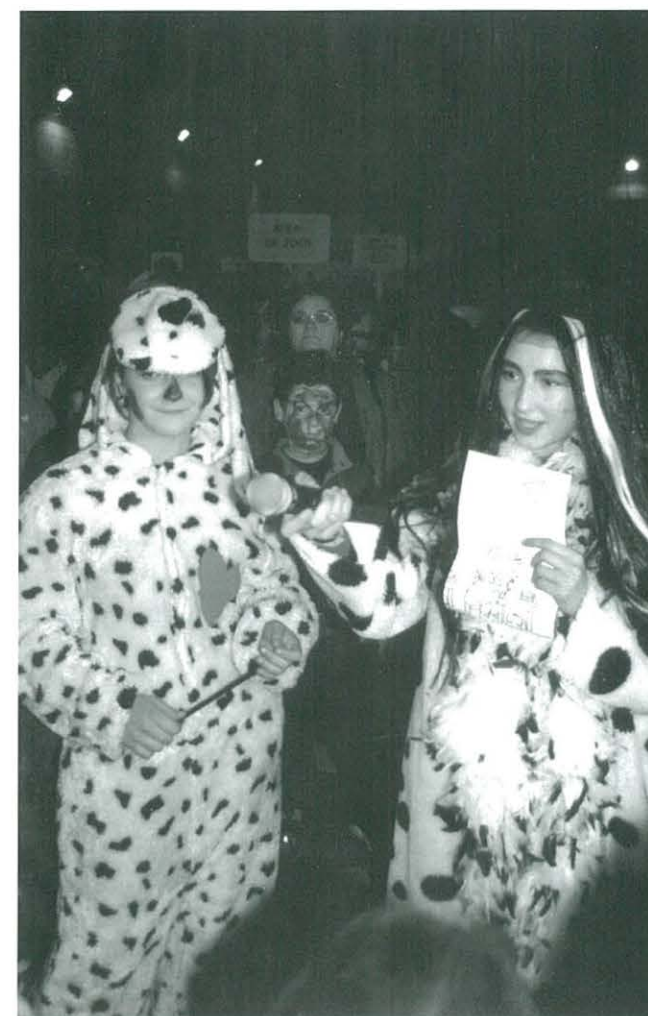
CURSET DE PESSEBRISME

Per segon any, hem organitzat el curset de pessebrisme a càrrec de Carles Capdevila, amb la finalitat d'aprendre a muntar el pessebre i també de confeccionar tots els elements que hi intervenen. L'any passat vam exposar a l'Església una mostra del que es va aprendre. Enguany ens ha ensenyat a confeccionar les figures. En la foto podeu veure una mostra.

PARC INFANTIL DE NADAL

Durant les vacances de Nadal els més menuts han pogut passar les tardes al Parc fent manualitats i divertint-se amb jocs. També el CCR hi va prendre part amb un taller de maquillatge i manualitats.

 Caixa Tarragona

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

 **gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

XX JORNADES DE TEATRE DE TARDOR

(Comentari a cura de Pere Sans)

DRAPS BRUTS

d'Aleix Puiggalí

Grup de Teatre Xerinola de Cambrils

Una obra prou encertada en la posada en escena i, en particular, una bona interpretació del personatge masculí que encarna el Sergi, en donar aquella expressivitat, tant a les paraules com al gest i la mímica, donant vida a totes les escenes en què participava.

Les dones van sortir del pas, però amb alguna baixada en els moments de més diàleg, va fer que l'obra perdés qualitat en no aconseguir aquesta part emocional que deixés el públic presoner de la dramaturgia del text, en faltar-li una bona part de sensualitat.

Una obra, potser massa curta, una hora molt justa, per a explicar part de la vida de tres personatges i que, a més a més, les obres de pocs personatges són més fàcils de controlar en les seues manifestacions. Llavors, en portar el text massa de pressa, en molts moments va fer que es perdés qualitat en gest i mímica i tingués menys duració.

El públic, molt atent, va comprendre molt bé el missatge de l'obra.

ELS DEFICIS PER L'ESTIUIG

de Carlo Goldoni

Grup de Teatre el Rossegall de Vilanova i la Geltrú

L'obra es va portar molt accelerada, la qual cosa provocà algun lapsus i, com és molt natural en aquests casos, baixada de ritme.

Això no obstant, aquesta gran obra, com totes les de Goldoni, en la qual el text predomina per damunt de tot, fent sempre una crítica del que vol demostrar que és, però que és tot el contrari, ridiculitzant així alguns sectors de la vida social d'aquell temps, que ara també hi són, col·locant-los en situacions còmiques i ridícules pel seu comportament.

En general, va estar ben interpretada, tant en el diàleg com en tota la posada en escena.

El públic s'ho va passar molt bé.

MASSACRE DE PEL-LÍCULA

de Boris Vian

Grup de Teatre Ditirambo de La Sénia

Si bé es va portar un gran ritme i molts efectes de llums, música, cops forts, canvi de mobiliari escènic... va faltar diàleg, gestos, mímica, o bé les tres coses, per arribar a comprendre de què anaven, començant pel pròleg. Després, els vuit climes o esquetxos diferents i poder gaudir de la crítica que portaven analitzant el seu contingut dins del teatre en tot el que és el seu ambient, va portar que el públic, si bé va riure, en sortir es preguntés què volia dir el que es va representar.

CRISIS

idea pròpia del Grup

Grup Llop Teatre de Barcelona

L'obra va ser entretinguda. Les problemàtiques apuntades o escenificades, algunes es van entendre prou bé, fins i tot algú podria sentir-se al·ludit. Això no obstant, aquesta classe d'obres o guions, si no estan prou lligats amb el diàleg i els canvis d'esquetx, solen tenir unes pauses que dificulten entendre de què va cadascun d'ells i el públic es perd. Com que són curtes no passa res, però no convencen.

LA DAMA DEL ALBA

de Alejandro Casona

Grup de teatre Picarols de Barcelona

Alejandro Casona en realitat es deia Alejandro Rodríguez Álvarez. Segons diuen és la millor obra escrita per aquest autor, de les moltes que té editades. Per tant, per a grups amateurs és atrevit posar-les en escena per la seua línia de teatre poètic evadint la història i entrant en la llegenda, buscant una part fantàstica amb tocs de mitologia.

Segons el meu punt de vista, hi va faltar tot i es va fer avorrida. Per més que volguessin pujar les escenes per a donar-li les emocions pròpies que té l'obra, les baixades eren més espectaculars, llàstima!

Molts gestos repetitius i no apropiats. Falta de direcció?

EL GRAN DIA

idea original del Grup de Teatre Mai l'hem vist

En aquest musical tota la primera part va estar carregada d'imperficcions, el diàleg tan baix que no es va poder entrar dins de la part emotiva del somni de les noies buscant la "fama" Du-

rant tot aquest camí no van trobar ni llàgrimes, ni passió, ni amistat, perquè a més de falta de seguretat en els enllaços dels gags i inseguretat com si tot fos improvisat, també el mateix va passar amb la llum i amb l'equip de megafonia.

A la segona part va canviar tot com per art de màgia donant una vertadera lliçó de professionalitat o de joves que estudien i viuen dins de les escoles o acadèmies de dansa o ballet.

Enhorabona i desitjar-los molts d'èxits, però que rectifiquin i ajustin tota la primera part.

VOSTÈ SERÀ MEVA

de Louis Verneuil

Grup de Teatre Disbauxa

L'obra, com a comèdia còmica, es va portar bé pels actors, els quals van procurar enllaçar tots els punts còmics tant en el gest com en la mímica, ajudant a comprendre millor el text de l'obra i aprofitant totes les paraules risibles així com les escenes més gracioses per a causar la riada del públic i passar-s'ho divinament.

Ara, si el que es volia treure segons la sinopsi era el típic vodevil, van quedar-ne molt lluny per falta de dinamisme dels personatges, tant en el diàleg com en les entrades i sortides, llevat del protagonista, el jove.

Això no obstant, una vetllada distreta.

SOTA ELS FANALS DE PARÍS

de Francesc Lorenzo i Gàcia

Grup de Teatre del CCR d'Ulldecona

El Grup de Teatre del CCR, després de quatre mesos d'assaig, estrena l'obra el dia 17.11.02 com a final de les Jornades de Teatre. No podem opinar de nosaltres mateixos, no és correcte. No obstant això, com que el públic és el millor crític, ell té la paraula. A nosaltres no ens queda res més a dir.

Gràcies, moltes gràcies pels aplaudiments tan efusius que ens donaren en finalitzar la vetllada. I també moltes gràcies a tots els grups que ens han ajudat a portar endavant un any més les Jornades de Teatre de Tardor.

Mesos de maig/juny/juliol/setembre

JUEGOS ECUESTRES

Fecha de emisión: 11 de Mayo de 2002.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 66,4 x 28,8 mm.
 Tamaño del minipliego: 223,3 x 115,2 mm.
 Valor postal: 0,25; 0,75 y 1,80 euros.
 Efectos en pliego: 7 sellos y dos viñetas.
 Tirada: 1,2 millones de minipliegos.

Amb motiu dels Jocs Equestres Mundials celebrats a Jerez del 10 al 22 de setembre s'ha emès aquest miniplec que recull les sis disciplines hípiques més importants que regula la Federació Equestre Internacional: Salt d'obstacles, enganxaments, raids, concurs complet, doma clàssica i volteig. Els segells es presenten en forma de miniplec amb set segells i dues vinyetes sense valor postal, que reproduïxen el logotip i la mascota dels esmentats Jocs de 2002.

LA DOLORES 2002

Fecha de emisión: 31 de Mayo de 2002.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,50 euros.
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

La llegenda de *La Dolores*, sorgida d'una cobla anònima, ha anat forjant-se per la labor creativa de dramaturgs, poetes, compositors i cineastes, i s'ha convertit en un mite de caràcter universal. La versió més coneguda de la llegenda narra la ingenuïtat d'una noia honesta i caritativa que serveix en un hostal de Calataiud. Seduïda per un barber anomenat Melcior, pretesa per Patrici, un ric mercader, per Rojas, un sergent petulant, *La Dolores* s'enamorarà de Làser, nebot de l'hostaler que matarà d'una punyalada a Melcior. La realitat fou molt diferent. *La Dolores*, Maria de los Dolores Peinador Narvió, fou una donada extraordinària bellesa, nascuda a Calataiud el 13 de maig de 1819. Pertanyia a una de les més distingides famílies. A la mort de la seva mare li va deixar una quantiosa herència que es va encarregar d'administrar el seu pare. Casada en 1839 li van començar les desgràcies a partir d'aquesta data. Llargs anys de litigis amb el seu pare per l'herència materna i la desordenada vida del seu marit i d'ella mateix, els va portar a la misèria. Va morir a Madrid en 1894 i enterrada al cementiri de l'Almudena.

75 ANIVERSARIO DEL PRIMER VUELO DE IBERIA 2002

Fecha de emisión: mes de Mayo.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,25 y 0,50 euros.
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

La història d'IBERIA començà el 28 de juny de 1927, al constituir-se en Madrid "Iberia, Compañía Aérea de Transportes". Des de la seva fundació IBERIA ha passat d'aquell primer vol Barcelona-Madrid-Madrid-Barcelona, a realitzar 900 vols diaris a 99 destins de 42 països de tot el món. El segell de 0,25 euros reproduïx la imatge d'un Rohrbach R-VIII Roland, primer avió d'IBERIA, trimotor de fabricació alemanya, que el 14 de desembre de 1927 va realitzar el primer vol Barcelona-Madrid. El segell de 0,50 euros mostra la imatge d'un Boeing 747, el més gran dels avions d'IBERIA, amb capacitat per a més de 400 persones.

AEROGRAMA: "ESPAÑA 2002"

Fecha de emisión: 3 de Junio.
 Procedimiento de impresión: Offset.
 Papel: Lito azul.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,50 euros.
 Formato del aerograma plegado: 167 x 93 mm.
 Tirada: Ilimitada.

S'ha emès un aerograma dedicat a l'Exposició Mundial de Filatèlia Juvenil "España 2002", celebrada a Salamanca del 17 al 24 de novembre, en el que es reproduïx el logotip i el cartell anunciador d'aquesta exposició i són els motius bàsics d'aquest aerograma.

PEDRO RODRÍGUEZ CAMPOMANES

Fecha de emisión: mes de Junio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,25 euros.
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

Pedro Rodríguez Campomanes, primer comte de Campomanes, és una de les figures més destacades del segle XVIII i un dels representants màxims del reformisme il·lustrat. Jurista, polític, historiador i economista, va contribuir decisivament com a polític i intel·lectual a la tasca de modernitzar el país que caracteritzà el regnat de Carles III.

VINOS CON DENOMINACIÓN DE ORIGEN: RÍAS BAIXAS

Fecha de emisión: 27 de Julio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,25 euros.
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

Aquest és el primer segell de la nova sèrie dedicada als "Vinos con denominación de origen". Amb aquesta primera i futures sèries s'intenta divulgar els vins d'alta qualitat que es produïxen en determinades regions d'Espanya. Aquesta primera emissió està dedicada als vins amb denominació d'origen Rias Baixas, procedent de la provincia de Pontevedra amb una magnífica varietat de raïm que dona lloc a vins de gran qualitat els quals poden competir amb altres de prestigi mundial.

VINOS CON DENOMINACIÓN DE ORIGEN

Fecha de emisión: 20 de Septiembre.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,50 y 0,75 euros.
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

Dintre de la recent emissió de segells de la sèrie "Vinos con denominación de origen", s'han emès altres dos segells. El primer de 0,50 euros està dedicat a la denominació d'origen Rioja, que exten el seu territori en zones enclavades en la Vall de l'Ebre, en les comunitats autònomes de La Rioja, Navarra i País Basc. Els vins de Rioja es caracteritzen per les seves aptituds i singular procés de cria i envelliment, trobant-ne les següents categories: Jove (vi sense cria); De cria (dos anys de bodega); Reserva (tres anys) i Gran reserva (cinc anys). El segon segell de 0,75 euros està dedicat a la denominació d'origen Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda. De color palla brillant, sabor sec i lleuger i gran riquesa aromàtica. El seu olor recorda al de la poma madura i té un envelliment de tres anys.

FOTO VIDEO XENPE

- * ESTUDI
- * REPORTATGE
- * FOTO INDUSTRIAL
- * GRAFISME

ULLDECONA
 Major, 60
 Tel. 977 72 00 57

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

Hi havia una vegada un regne molt llunyà on els nois no corrien ni els vells somicaven. Un bon dia el rei es va llevar i després de prendre's l'àpat dels dijous va fer venir el primer ministre per dir-li: Ja n'estic tip, al regne no passa mai res i un dia és exactament com un altre, així que ho hem de canviar! El primer ministre no s'ho acabava de creure perquè el seu rei era un home prudent com pocs i des que va arribar al tron, allà per les voltes del migdia, un dia d'un mes fred i curt, mai l'havia cridat tant a deshora. Ni eren les deu del matí. A aquelles hores ni els carrers saben on són i van amunt i avall, buscant-se, per veure si es troben i es reconeixen. Qui es pensava ser!, al cap i a la volta van ser els súbdits, qui ho van arreglar tot. Van matar el seu avi, van foragitar el seu pare, van posar un dictador que va durar un parell d'anys, i després de fer-lo anar amunt i avall, va acabar els seus dies a la torre d'homenatge sense cap més càstig que el normal del temps; pel matí l'estiraven, tot i pensant que algun dia creixeria un pam, però ell només udolava i renegava cada cop més. Quan ja havien aconseguit que guanyés un trosset de i es mor. No van fer dol, ni van anar a missa ni van pregar per ell i encara no l'havien soterrat quan van anar a buscar el príncep. On era el príncep?, el pare foragitat l'havia deixat al bosc, a casa d'una bruixa, mentre ell havia anat lluny, molt lluny per por que algú li volgués fer mal.

La bruixa era ja una mica vella i tenia més arrugues que pèls al cap. Havia anat a aprendre el seu ofici a una escola de bruixes i allí, després de repetir el primer curs, almenys tres vegades, havia anat agafant les arts i els poders d'una bruixa de tercera. No tenia massa bona premsa i encara menys feina, per aquest motiu va estar ben disposada quan el rei desnonat li va manar l'encàrrec de tenir cura del seu fill. No és per dir-ho, però el príncep no era el més espavilat dels joves i acostumava a passar els matins empaitant papallones i les tardes fugint de les aranyes. En poques paraules, ni era valent ni ensinistrat. La bruixa prou que li va voler ensenyar de lletra, però ell deia que qualsevol cosa que s'hagi d'aprendre assegut era de poca utilitat. Va provar la mala bruixa d'ensenyar-li caminant o encara més de pressa, però l'esforç va resultar insatisfactori.

Va arribar a ser un bon rei, que sabia escoltar més que parlar i dormir més que pensar i va fer un regne a la seva mida. Res del que no estava establert es podia fer i canviar qualsevol cosa, encara que fos la manera de caminar estava mal vista. El sol ni s'atrevia a enviar el seu camí per la por que no el deixessin entrar al regne i la lluna venia tard i de poc humor. Els dies eren d'un avorrit esfereïdor i els súbdits perdien les dents de tant badallar. Ningú es queixava, perquè anar en contra del rei hagués estat cosa dolenta i fer un intent de canvi hagués suposat traïr els altres.

El primer ministre estava desesperat: Què faria? On aniria a trobar solució? Potser la bruixa? Allí que se'n va anar i va tenir una desagradable sorpresa. La cabana hi era, no faltava ni la porta, ni la xemeneia, ni la finestreta del darrera; però la bruixa havia desaparegut. On podia haver anat aquella mala bruixa? - es deia, i va començar a preguntar per les rodalies. Ni els cérvols ni els ocells van venir a bé per explicar-li, però va tenir la sort de trobar un llenyataire que, amb un feix a l'espatlla, passava per allí:

- He sentit dir que s'ha jubilat, ha tancat el consultori i se n'ha anat de viatge a un país del sud! Es veu que vol posar-se panxa enlaire i trobar clients nous!

No era possible, i ara què faria? Va fer el que no havia fet ningú els darrers quinze anys, es va posar a cavil·lar. Va estar-se allí, revolent el cervell una bona estona i quan ja es pensava que tornaria de buit al palau, va succeir: un follet va aturar-se al seu davant i sentint els xerrics que li feia el cervell es va espantar. Com un cervell tan petit podia fer tant soroll. Va posar-se en un plec del barret d'aquell

gegant i va esperar. No va passar massa temps fins que un gran plor va esclatar en el cap del primer ministre i un torrent d'aigua salada va formar una cascada. El follet va sortir del plec per veure tan estrany succés i tot un terratrèmol va fer-lo caure daltabaix. Va anar de poc que no s'ofegués però es va poder agafar a mitja fulla i va anar a parar a la riba. Tanta va ser l'alegria quan va arribar que va començar a xisclar. De sobte, la cascada va parar; el cap del gegant va anar vora terra i, un ull grisenc i emboirat, el va trobar. El follet ni va saber que dir ni que fer i el gegant tot i mirant aquella dolça miniatura va començar a xerrar de la manera més dolça possible: Qui ets? Què fas? Com et dius? A què et dediques?, i cent preguntes més van situar el gegant i el follet. Van parlar força estona i el gegant li va contar el motiu de la seva tristesa. No n'hi ha per tant! -digué el follet. Ningú ha dit que canviar de carrer sigui la fi del món! Perquè teniu por del canvi? No ve l'hivern després de la tardor i la primavera després de l'hivern, i no neixen les flors de les branques seques i l'aigua dels deus! Si la terra canvia continuament, per què teniu tanta por de canviar? Abans que el primer ministre deixés de pensar en el que li havia dit, el follet va treure d'un farcellet que portava, a agafat a l'esquena, una caixeta de fusta i li va regalar. No l'obris, si no és imprescindible. Aquí dintre està el guardià que té cura de la por! Porta-la al teu rei i que la guardi en el racó més secret del seu palau! Sense dir res més, el follet es va quedar completament quiet, tot i esperant que el gegant se n'anés.

El primer ministre va deixar la companyia del follet i, amb noves forces, va tornar a palau. El rei gairebé estava desfet, tot i pensant que el primer ministre l'havia abandonat i, quan va entrar a la cambra, va deixar a tots els que estava atenent i va anar a trobar-lo. Ja tenia angúnia -digué el rei, i el ministre no va poder amagar la seva satisfacció. Potser he trigat massa en tornar però he dut el millor dels regals! Va treure la caixa petita de fusta i li va oferir al rei, explicant-li tot el que havia succeït i el que s'havia de fer. El rei va prendre la caixeta, va entrar a les cambres privades i va ajeure al damunt dels coixins de seda. Estic content del primer ministre! -va dir. Ha fet el que li he manat però no m'ha portat cap solució! Quina tonteria més estranya aquesta de la caixeta! Ni el nen més innocent de tot el regne es creuria el que m'ha dit! Que la posi en un lloc secret! Que no l'obri si no és absolutament necessari! Que n'és de beneït aquest home!

Sense pensar-s'ho més obrí la caixa i el follet va sortir amb cara de pomes molt agres.

- Era veritat, tot el que m'havia dit el gegant! El seu rei és un inconscient, és un home que té el cap només per a portar barret! Ho sento pel gegant perquè semblava bo i assenyat però no tinc altra opció! Sense dir res més, destapà un flasconet de vidre i un fum molt negre i dens s'escampà per tota la cambra. Era el fum de la por. Es va anar estenent per tot el regne i la gent va deixar d'avorrir-se i de veure passar els dies sense patiments ni esforços. Tot d'una es van començar a mirar uns als altres per descobrir detalls que no havien observat mai: Si el collaret de l'altre era més gran o més petit, més bonic o més lleig. Cap dia es va semblar a cap altre ni cap minut va ser com el d'abans.

El primer ministre plorava, plorava pel rei, per la gent, pel follet i per no haver pogut defensar aquells consells que aquell ser minúscul li havia donat. Com seria ara el regne, tornarien a patir com ho havien fet abans o encara seria pitjor. El temps que no passa havia fugit i ara regnava el temps que fa por. Havia de parlar al follet. Li havia de demanar que tornés a agafar la caixeta de fusta i se l'endugués al bosc, però semblava massa difícil. El follet ja l'havia avisat i no canviaria res. Va intentar trobar el camí del temps però el fum l'havia esborrat i ara es compliria el desig del rei. No tornarien a viure al regne on no passava mai res.

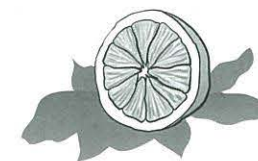
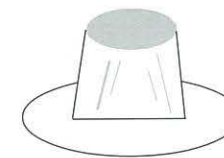
J.J.R.

Per Mª Carmen

FLAM DE TARONJA

INGREDIENTS:

- 1 got de suc de taronja
- 4 ous
- 1/2 got de sucre
- 4 cullerades d'aigua
- 200 gr. de sucre
- 2 taronges
- Nata muntada

Preparació:

Amb el mig got de sucre i les 4 cullerades d'aigua feu un caramel i poseu-lo al fons de la flamera.

En un bol gran, bateu molt bé els ous, el sucre i afegiu el suc de taronja. Després de tot ben batut es posa a la flamera. Coeu al forn que ja estarà calent durant 25 o trenta minuts al bany Maria. Sabreu que ja està cuit punxant-lo amb una agulla i que aquesta surti neta.

Desemmotlleu quan estigui gelat i adorneu-lo amb la nata muntada i les taronges tallades a rodanxes.

Racó poètic

Oda plorosa del nostre temps

Ploren les plantes, quan els núvols fugen sense que l'aigua gèlida davalli; ploren i absortes canten amb veu trista fúnebres marxes.

Gem inlassable l'aura movedissa contra dels arbres que amb espesses branques posen obstacles a la seva ruta llarga i ignota.

Plora l'amada quan cruel espina punxa retorta l'ànima amorosa, plena de ritmes i batecs frisosos d'una besada.

Tota la terra plena de tristesa, porta la joia guerra adolorida, tota la humana casta d'aquest segle plora i s'espanta.

Plora en tenebres, car perdé la ruta, cerca i no troba l'ampla i plana via; pobra nissaga!, no serà perduda tanta marrada!

Forta no desis l'obra que amb plors forges: càntics alegres neixen d'hores tristes; corre, no et cansis, prop està ja el terme, mira la aurora!

Mira l'aurora d'una nova vida, mira la meta d'èpica carrera, corre, ja arriba l'hora freturada i redemptora!

Cor que vacil·les, alça amunt els ànims; ment que divagues, pensa ja robusta: vénen després de múltiples fatigues sòlides joies.

Vénen, i els núvols negres es dissipen, fugen les boires fredes i volubles; tota tempesta bull i s'apaivaga, torna la calma.

Baixa la pau, la llum i l'harmonia sobre les runes d'una llar vetusta, moren les queixes i només s'escolten odes serenes.

Miquel Querol